

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Cob/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315210635
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8315210635.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Angeloviča v spore žalobcu: Obec Vítaz, 082 38 Vítaz 111, IČO: 00 327 981, zastúpeného JUDr. Andrejom Molnárom, advokátom, so sídlom Majlátha 2518/14, 077 01 Kráľovský Chlmec, proti žalovanému: STAVOMONT SP Snina, spol. s r.o. v likvidácii, so sídlom Stakčínska 758/8, 069 01 Snina, IČO: 31 722 849, zastúpenému JUDr. Petrom Nízky, advokátom, so sídlom Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, o zaplatenie 12.250,- Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 12Cb/185/2015-71 zo dňa 13.10.2016, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 12.250,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,75 % ročne zo sumy 12.250,- eur od 9.4.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca podal dňa 27.08.2015 na súde žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorou navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 12 250,- eur spolu so zákonným úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania. V žalobe uviedol, že na základe objednávky žalovaného zo dňa 15.01.2013 prenajal pre žalovaného priestor pre zriadenie staveniska v dohodnutej cene 12 250,- eur a následne dňa 25.03.2013 vyhotovil faktúru č. 20137 na dohodnutú sumu, ktorá bola splatná dňa 08.04.2013. Žalovaný predmetnú faktúru bez výhrad prijal, avšak v čase splatnosti ani doposiaľ ju neuhradil. Platobným rozkazom č. k. 12Cb/185/2015-14 zo dňa 28.09.2015 súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaný podal v zákonom stanovenej lehote proti platobnému rozkazu odpor. Strany sporu boli na pojednávanie nariadené na deň 13.10.2016 riadne a včas predvolané. Po vyvolaní veci súd zistil, že na pojednávanie sa nedostavil žalovaný. Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 13.10.2016 z dôvodu pracovnej cesty právneho zástupcu. Zároveň uviedol, že dáva súhlas, aby súd konala pojednával v predmetnej veci v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Súd v súlade s ust. § 180 CSP rozhodol, že pojednávanie sa bude konať v ich neprítomnosti. Z objednávky č.18/EÚ/2013 zo dňa 15.01.2013 súd zistil, že žalovaný si u žalobcu objednal prenájom priestorov pre zriadenie staveniska v dohodnutej cene 12 250,- eur, a to v období od 16.01.2013 do 20.03.2013. Žalobca faktúrou č. 20137 zo dňa 25.03.2013 vyfakturoval žalovanému za prenájom priestorov pre zriadenie staveniska od 16.01.2013 do 20.03.2013 dohodnutú cenu 12 250,- eur. Faktúra bola splatná dňa 08.04.2013. Žalovaný faktúru neuhradil v lehote splatnosti, aj napriek upomienke a výzve právneho zástupcu ju neuhradil ani doposiaľ. Po vykonanom dokazovaní súd právne

uzatvoril, že medzi stranami sporu bol uzatvorený obchodno-závazkový právny vzťah v súlade s ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Súd po vyhodnotení zisteného skutkového a právneho stavu dospel k záveru, že žalobca svoj uplatnený nárok dostatočne skutkovo a právne odôvodnil a predloženými listinnými dôkazmi ho preukázal čo do dôvodu i výšky. Súd nemal dôvod spochybňovať žalobcom tvrdené skutočnosti o tom, že žalovaný si u neho objednávkou zo dňa 15.01.2013 objednal prenájom priestorov za účelom zriadenia staveniska, a že žalobca mu priestory v čase od 16.01.2013 do 20.03.2013 prenajal. Za prenájom priestorov za účelom zriadenia staveniska žalobca vyfakturoval žalovanému dohodnutú cenu v zmysle objednávky žalovaného, a to sumu 12 250,- eur. Žalobca faktúru č. 20137 zo dňa 25.03.2013, splatnú dňa 08.04.2013, žalovanému doručil, o čom svedčí skutočnosť, že žalovaný požiadal žalobcu o predĺženie termínu jej splatnosti z dôvodu jeho platobnej neschopnosti. Argument žalovaného o tom, že predmetnú faktúru neeviduje vo svojom účtovníctve nie je spôsobilým prostriedkom procesnej obrany, táto skutočnosť svedčí skôr o nedôslednom vedení účtovníctva žalovaného. Obrana žalovaného v tomto konaní bola založená iba na uvedených skutkových tvrdeniach a ďalej na tvrdeniach o tom, že záväzok v žalovanej výške neeviduje a predmetná pohľadávka nezodpovedá skutočnému stavu. Vo vyjadrení zo dňa 06.05.2016 - odvolanie proti uzneseniu o odmietnutí odporu, na svoju obranu v konaní uviedol, že prenájom priestorov v dobe od 16.01.2013 do 20.03.2013 nevyužil v danom čase. Podľa jeho názoru, žalobca nepreukázal, že žalovaný stavenisko využil. Chcel navrhnúť žalobcovi úpravu ceny s ohľadom na nevyužitie priestorov. Svoje skutkové tvrdenia však žalovaný nepreukázal žiadnymi dôkazmi, a v tomto smere ani nenavrhol vykonanie žiadneho ďalšieho dokazovania. Mylne sa žalovaný domnieva, že dôkazné bremeno ohľadom doby užívania prenajatých priestorov, bolo na strane žalobcu. Toto dôkazné bremeno zaťažovala žalovaného, ktorý namietal, že počas dojednanej doby, prenajaté priestory neužíval. Pričom nebola sporná doba, na ktorú v zmysle objednávky žalovaného mu žalobca priestory prenajal. Danú skutočnosť žalovaný nepoprel, pričom mal dostatočný časový priestor na to, aby ním tvrdené skutočnosti relevantným spôsobom preukázal. Súd preto dospel k záveru, že uplatnený nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 12.250,- eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa preukázateľne dostal do omeškania so splatením peňažného záväzku, žalobca bol oprávnený požadovať aj zaplatenie úrokov z omeškania. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v požadovanej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry. V danom prípade mal žalobca vo veci plný úspech, preto mu súd priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, poukazujúc na to, že v konaní došlo k vadám tým, že neboli splnené procesné podmienky a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V podanom odvolaní poukázal na to, že už v odpore namietal požadovanú sumu a žiadal nariadiť pojednávanie, na ktorom by preukázal, že nemá voči žalobcovi takýto záväzok. Z predloženého účtovníctva, ktoré sa kvôli vydanému predmetnému platobnému rozkazu preskúmavalo, žalovaný zistil, že neeviduje záväzok voči žalobcovi a žalobcov nárok je nedôvodný. Poukázal na to, že pojednávania dňa 13.10.2016, na ktorom by predložil na obranu pred žalobou svoje dôkazy, sa nemohol zúčastniť z dôvodu zahraničných pracovných povinností a konateľ žalovaného si neprial na pojednávaní účast' koncipienta. Postup, ktorým súd odníme účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k dôkazu, ktorý súd vykonal, a ktorý obsahuje zistenie významné pre jeho rozhodnutie a vytvorí tak dotknutému účastníkovi konania podstatne nevýhodnejšie podmienky na preukázanie svojich tvrdení, než akými disponuje druhý účastník konania, je nielen porušením práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ale podľa žalovaného aj porušením princípu kontradiktórnosti a princípu rovnosti zbraní ako základných definičných prvkov práva na spravodlivé súdne konanie (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 49/01 z 19.12.2001). Na základe uvedeného žalovaný žiadal, aby krajský súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Je toho názoru, že okresný súd náležitým spôsobom a v dostatočnom rozsahu vykonal vo veci dokazovanie, riadne zistil skutkový stav vo veci a následne zákonným spôsobom rozhodol o uplatnenom nároku, ktorý žalobca skutkovo a právne odôvodnil listinnými dôkazmi, ktoré predložil už s návrhom na vydanie platobného rozkazu. Vzhľadom k tomu, že žalovaný ani v priebehu jedného roka súdneho konania nepredložil relevantný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, preto neexistovali žiadne procesné prekážky, aby súd nemohol rozhodnúť vo veci na pojednávaní dňa 13.10.2016. Odvolacie dôvody žalovaného nie sú dôvodné a postupom súdu nebola odňatá možnosť účastníkovi konania vyjadriť sa k dôkazom a neprichádza do úvahy ani porušenie princípu kontradiktórnosti a princípu rovnosti zbraní v tomto konaní. Žalovaný ani

v tomto odvolaní nepredkladá žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Podľa žalobcu žalovaný má aj iné neuhradené záväzky a snaží sa len predĺžiť súdne konanie v záujme riešenia svojich iných záväzkov.

5. Odvolací súd prejednal podané odvolanie, majúc na zreteli intertemporálne ustanovenia vyplývajúce z § 470 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V zmysle týchto, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Odvolací súd prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu, ale aj na internetovej stránke súdov SR (§ 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP). Nariadenie pojednávania si nevyžadovala potreba zopakovania alebo doplnenia dokazovania a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1, 2 CSP). Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného a vyjadrením žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie napadnutého rozsudku.

6. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i pred odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

7. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné:

8. Vzhľadom na odvolaciu námietku žalovaného, že nemohol na pojednávaní predložiť na obranu pred žalobou svoje dôkazy, ani nijak vyvrátiť tvrdenia žalobcu, nakoľko sa na pojednávaní nezúčastnil, posudzoval odvolací súd dôvodnosť tvrdenia žalovaného, t. j., či postupom súdu prvej inštancie bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

9. V súvislosti s touto odvolacou námietkou žalovaného poukazuje krajský súd na to, že pod odňatím možnosti konania pred súdom, vo všeobecnej rovine sa rozumie procesný nesprávny postup súdu, priečiaci sa zákonu, ktorý ma za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania. Na takéto vady konania, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, musí odvolací súd prihliadať z úradnej povinnosti, t. j. aj vtedy, ak by v odvolaní uplatnené neboli. Medzi takéto vady sa zaraďuje aj odňatie možnosti konať účastníkovi konania pred súdom. Pritom pod odňatím možnosti konania pred súdom sa považuje taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožnila realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a práva ochrany záujmov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/64/2016 z 8.2.2016) a „podľa ustanovení súdnej praxe Najvyššieho súdu sa odňatie možnosti konania pred súdom rozumie postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok (teraz Civilný sporový poriadok pozn. odvolacieho súdu) dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a podobne)“ (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 318/2015 z 30.6.2015).

10. Vzhľadom na tento nosný odvolací dôvod žalovaného, ktorý smeroval do procesného postupu okresného súdu, bolo potrebné oboznámiť sa s priebehom celého prvoinštančného konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku okresného súdu. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca podal žalobu na okresnom súde dňa 27.8.2015. Žaloba bola doručená žalovanému spolu s platobným rozkazom dňa 5.10.2015 a následne bol žalovaný procesne poučený uznesením zo dňa 13.9.2016 v zmysle § 153, v spojení s § 149 CSP, § 154 CSP a § 167 ods. 2 CSP, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 19.9.2016 (č. I. 63 spisu). Žalovaný sa však v zmysle uvedeného uznesenia nevyjadril, s tým, že jedinými dôvodmi, pre ktoré nesúhlasí s podaným návrhom, uviedol v podanom odpore (č. I. 20 súdneho spisu). Okresným súdom bol stanovený termín pojednávania na dátum 13.10.2016, predvolanie ktoré bolo právnenému zástupcovi žalovaného doručené dňa 19.9.2016 (č. I. 63 spisu). Následne právny zástupca žalovaného podaním z 12.10.2016 ospravedlnil svoju neúčast', ako aj neúčast' žalovaného

na tomto pojednávaní, a zároveň dal súhlas, aby súd konal a pojednával v predmetnej veci v jeho a žalovaného neprítomnosti (č. I. 68 spisu).

11. Prvoinštančný súd správne uznesením podľa § 180 CSP rozhodol, že bude pojednávať v ich neprítomnosti, a po priebehu pojednávania a po vyhlásení dokazovania za skončené vyhlásil rozsudok vo veci.

12. Odvolací súd tak konštatuje, že súd prvej inštancie mal dňa 13.10.2016 splnené všetky procesné podmienky na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní. Prvoinštančný súd nariadil pojednávanie podľa § 177 ods. 1 CSP pri zachovaní lehoty podľa § 178 ods. 2 CSP. Účastníci konania a ich právni zástupcovia boli riadne a včas na pojednávanie predvolaní. Právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast', ako aj neúčast' žalovaného na pojednávaní, pričom dal súhlas, aby súd konal a pojednával v predmetnej veci v jeho a žalovaného neprítomnosti. Preskúmaním postupu súdu prvej inštancie, s prihliadnutím na všetky okolnosti veci, odvolací súd vyhodnotil postup tohto súdu ako správny, keď mal preukázané, že žalovaný mal objektívnu možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré uviedol žalobca v žalobe, a na prejednanie veci na pojednávaní dňa 13.10.2016 mal prvoinštančný súd splnené všetky podmienky stanovené zákonnými ustanoveniami §§ 177 a nasl. CSP. Dôsledky pasivity účastníka v konaní nemôžu byť vyhodnotené ako vadný procesný postup súdu.

13. Zo žiadneho z ustanovení Civilného sporového poriadku nemožno vyvodit', že by súd v každom prípade musel vypočuť účastníka konania. Výsluch účastníka je iba jedným z dôkazných prostriedkov (§ 195 CSP), a tento súd hodnotí ako každý iný dôkaz. Pri nedostatku výpovede účastníka, súd zväži, či to nie je na ujmu riadneho zistenia skutkového stavu veci. Súd prvej inštancie preto nepochybil, ak majúc za to, že skutkový stav zistený z vykonaných dôkazov stačí na rozhodnutie vo veci samej, štatutárneho zástupcu žalovaného, ktorý bol v konaní pasívny, v konaní nevypočuť. Okresný súd svojím postupom žalovaného nevylúčil z realizácie žiadneho procesného práva, ktoré mu priznáva Civilný sporový poriadok.

14. Z uvedených dôvodov odvoláciu námietku žalovaného o odňatí možnosti konať pred súdom, resp. o odňatí možnosti vyjadriť sa k dôkazu, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

15. Podaným odvolaním bol dotknutý aj výrok rozsudku o prisúdení úrokov z omeškania. Keďže dôvody odvolania sa nezmieňujú o tejto časti rozsudku, nemá odvolací súd oprávnenie preskúmať správnosť tohto výroku (viazanosť dôvodmi podaného odvolania vyplývajúca z ust. § 380 ods. 1 CSP).

16. To isté sa týka aj výroku o náhrade trov konania. Aj v tomto prípade bol síce odvolaním dotknutý aj tento výrok rozsudku, ale pre nedostatok odôvodnenia musel byť bez ďalšieho potvrdený.

17. Odvolací súd za takéhoto stavu, keď nezistil vadu konania, ktorá by mala za následok odňatie možnosti žalovaného konať pred súdom a nezistil ani opodstatnenosť námietok o nesprávne zistenom skutkovom stave, či o nesprávnom právnom posúdení, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. V podrobnostiach, pokiaľ sa týka skutkových záverov i právneho posúdenia veci, odvolací súd odkazuje na dôvody napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

18. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca. V zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 CSP sa ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie použijú aj na odvolacie konanie. Pretože rozhodnutie odvolacieho súdu je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, odvolací súd žalobcovi úspešnému v konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške tejto náhrady v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie. Každopádne v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP žalobca ako úspešný v odvolacom konaní má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).